

Lovforslag nr. L 4. Fremsat den 5. oktober 1982 af socialministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

(Karensdag, forlængelse af arbejdsgiverperioden, nedsættelse af dækningsprocent og maksimumbeløb, varighedsbegrænsning m.v.)

§ 1

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 500 af 14. september 1982, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til at få udbetalt dagpenge fra arbejdsgiveren fra 2. hele fraværsdag. Dagpenge udbetales herefter, indtil der er forløbet 13 uger regnet fra 1. hele fraværsdag (arbejdsgiverperioden).

Stk. 2. Ved tilbagefald på grund af samme sygdom genoptages udbetalingen af dagpenge fra 1. hele fraværsdag i den ny periode, og arbejdsgiverperioden regnes fortsat fra 1. hele fraværsdag i den første periode. Det gælder dog kun, når tilbagefaldet indtræder inden for 12 kalenderdage fra og med 1. arbejdsdag efter den første fraværspæriodes udløb.

Stk. 3. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren indtræder tidligst 3 uger efter ansættelsen. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser herom.

Stk. 4. Beskæftigelseskravene i stk. 1 og stk. 3 gælder ikke for lønmodtagere, der er beskæftiget i kortvarige eller tilfældige ar-

bejdsforhold hos arbejdsgivere, der ikke har frigjort sig for forpligtelsen efter § 13.

Stk. 5. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter dog nærmere regler, hvorefter dette fraviges, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.«

2. I § 10, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1 og 3, og § 32, stk. 2, ændres »90 pct.« til: »80 pct.«

3. I § 10, stk. 3, og § 24, stk. 3, ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.

4. I § 10, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Den pristalsregulering af beregningsgrundlaget, der skal finde sted efter reguleringspristallet for januar 1983 og følgende reguleringspristal til og med reguleringspristallet for januar 1985 bortfalder.«

5. I § 10, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Reguleringen, der skal foretages på grundlag af den nævnte timelønsfortjeneste for januar kvartal 1983 og januar kvartal de følgende år bortfalder.«

6. I § 10 indsættes efter stk. 6 som nye stykker:

»Stk. 7. Beregningsgrundlaget efter stk. 4, således som det er opregnet pr. 4. oktober

1982, forhøjes den 1. april 1983, den 1. oktober 1983, den 1. april 1984 og den 1. oktober 1984 med 45 kr.

»Stk. 8. Forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. april 1985 fremsættes for folketinget inden udgangen af 1984.«

Stk. 7-8 bliver herefter stk. 9-10.

7. I § 10, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-7 og Stk. 9«.

8. I § 15, stk. 1, ændres »udlæg« til: »forskud«.

9. I § 15, stk. 2, ændres »det sociale udvalgs udlæg« til: »det udbetalte forskud« og »udpantning« til: »udlæg«.

10. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I andre tilfælde har lønmodtageren ret til dagpenge fra 2. hele fraværsdag, såfremt anmodning indgives denne dag. I sygdomstilfælde, der er omfattet af en aftale efter § 12, har lønmodtageren dog ret til dagpenge fra 1. hele fraværsdag. Arbejdsløse dagpengeberettigede medlemmer af en anerkendt arbejdsløshedskasse har ligeledes ret til dagpenge fra 1. hele fraværsdag. Ved tilbagefald på grund af samme sygdom genoptages udbetalingen af dagpenge fra 1. hele fraværsdag i den ny periode. Det gælder dog kun, når tilbagefald indtræder inden 12 kalenderdage fra og med 1. arbejdsdag efter den første fraværsperiodes udløb. Det er en betingelse for ydelse af dagpenge fra 1. fraværsdag, at anmodning er indgivet samme dag.«

11. I § 18, stk. 3, 2. pkt., og § 38 ændres »1. fraværsdag« til: »2. fraværsdag«.

12. I § 23, nr. 4, og § 26, stk. 2, nr. 2, ændres »5 uger« til: »13 uger«.

13. I § 24, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Den pristalsregulering af beregningsgrundlaget, der skal finde sted efter reguleringspristallet for januar 1983 og følgende reguleringspristal til og med reguleringspristallet for januar 1985 bortfalder.«

14. I § 24, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Reguleringen, der skal foretages på grundlag af den nævnte timelønsfortjeneste for januar kvartal 1983 og januar kvartal de følgende år bortfalder.«

15. I § 24 indsættes efter stk. 6 som nye stykker:

»Stk. 7. Beregningsgrundlaget efter stk. 4, således som det er opregnet pr. 4. oktober 1982, forhøjes den 1. april 1983, den 1. oktober 1983, den 1. april 1984 og den 1. oktober 1984 med 45 kr.

Stk. 8. Forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. april 1985 fremsættes for folketinget inden udgangen af 1984.«

Stk. 7-8 bliver herefter stk. 9-10.

16. I § 24 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. I forbindelse med udbetaling af dagpenge, der ikke sker på en arbejdsgivers vegne, medregnes dagpenge eller løn under sygdom, graviditet og barsel vedrørende andre arbejdsforhold og dagpenge fra en frivillig sikring efter kapitel 11 ved opgørelsen efter stk. 3.«

17. I § 25 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Udbetaling af dagpenge ophører endvidere, når der er udbetalt dagpenge for mere end 91 uger i de 36. forudgående kalendermåneder.

Stk. 3. Ved beregning af dagpengeperioder efter stk. 2 medregnes ikke dage, hvori der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden,
- 2) fra det sociale udvalg i de første 13 uger af fraværsperioden for lønmodtagere og i de første 3 uger af fraværsperioden for personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt og
- 3) i anledning af graviditet, barsel eller adaption efter kapitel 12.

Stk. 4. Hvis dagpengeretten er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på mere end 91 uger, er det endvidere en betingelse for fornyet udbetaling, at den sikrede godtgør, at han har været arbejdsdygtig efter dagpengerettens ophør.«

18. I § 26 affattes stk. 4 således:

»Stk. 4. Udbetalingen af dagpenge til sikrede eller refusion til arbejdsgiveren ophører, når det sociale udvalg ved afgivelse af indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet skønner det overvejende sandsynligt, at der vil blive tilkendt sikrede folke-, invalide- eller enkepension, og forskud på pension er bevilget. Udbetalingen standses ligeledes, når udvalget skønner, at det vil blive fastslået, at sikrede er omfattet af stk. 1, nr. 2. Standsnin- gen sker fra den 1. i den følgende måned, dog tidligst efter udløbet af dagpengeperioder af den i stk. 1, jfr. stk. 2, angivne varig- hed.«.

19. I § 26 affattes stk. 5 således:

»Stk. 5. Dagpenge, som er ydet efter den dag, fra hvilken der beregnes folkepension, invalidepension eller enkepension til modta- geren, fradrages i videst muligt omfang, ved udbetalingen af pensionen. Fradraget foreta- ges dog kun i det omfang, der er ydet dag- penge for mere end 13 uger fra et tidspunkt, der ligger 3 måneder forud for den dag, pen- sionen beregnes fra. For lønmodtagere bort- ses der fra de første 13 uger, og for personer med anden dagpengegivende indtægt fra de første 3 uger, af hver fraværsperiode. Fradra- get foretages, uanset om dagpengene er ud- betalt til en arbejdsgiver efter § 27, eller om de er udbetalt til sikrede selv.«.

20. I § 26 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Når udbetaling af dagpenge til sikrede eller refusion til arbejdsgiveren er ophørt efter stk. 4, og revaliderings- og pen- sionsnævnet meddeler afslag på ansøgning om pension, efterbetaler det sociale udvalg dagpenge eller refusion for tidsrum, hvor ansøgeren har opfyldt betingelserne herfor, herunder betingelsen om uarbejdsdygtighed. Ved efterbetalingen fradrages i videst muligt omfang udbetalte forskud på pension for samme tidsrum.«.

21. I § 26 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Når særlige omstændigheder taler herfor, kan det sociale udvalg forlænge dag- pengeperioden for de personer under 70 år, der er nævnt i stk. 1 og 4. Chefen for sik-

ringsstyrelsen fastsætter regler herom.«.

22. § 27, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Ved graviditet og barsel regnes tidsrum- met fra og med den fraværdsdag, hvor den sikrede har ret til dagpenge efter kapitel 12.«.

23. § 28 affattes således:

»§ 28. Personer, der har anden dagpenge- givende erhvervsindtægt end lønindtægt, kan sikre sig dagpenge fra 2. fraværdsdag i de før- ste 3 uger af sygeperioden.«.

24. I § 32, stk. 4, ændres »§ 24, stk. 7« til: »§ 24, stk. 9«.

25. I § 41, stk. 4, 1. pkt., ændres »alle udgif- terne« til: »halvdelen af udgifterne«.

26. § 41 a ophæves.

27. I § 53, stk. 2, ændres »udpantning« til: »udlæg«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1983, § 1, nr. 1, 10, 11, 12, 17, 19, 23, 25 og 26 dog først den 1. april 1983.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 18 og 20 har virk- ning for tilfælde, hvor ansøgning om folke-, invalide- eller enkepension indgives efter den 1. januar 1983.

§ 3

Stk. 1. Lønmodtagere, der den 1. april 1983 er overgået til at modtage dagpenge fra det sociale udvalg efter arbejdsgiverperi- odens udløb efter de hidtidige regler, fortsæt- ter med at modtage dagpenge fra det sociale udvalg efter bestemmelserne om dagpenge ved sygdom ud over arbejdsgiverperioden.

Stk. 2. Med gyldighed for perioden fra 1. januar 1983 til 4. juli 1983 ændres i lovens § 1, nr. 2, »80 pct.« til: »85 pct.«.

Stk. 3. I perioden fra 1. januar 1983 til 1. januar 1984 er den i § 1, nr. 21 nævnte al- dersgrænse 67 år.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidende 1971-72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887; tillæg A, sp. 7297; tillæg B, sp. 2509 og 2753; tillæg C, sp. 737) er senest bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 500 af 14. september 1982.

Forslaget, der er et led i regeringens sparebe- stræbelser, indeholder ændringer i dagpengeloven på følgende punkter: Indførelse af 1 karensdag og forlængelse af arbejdsgiverperioden fra 5 uger til 13 uger, nedsættelse af dækningsprocent og dag- pengemaksimum fra 90 pct. til 80 pct., ændring af visse reguleringsbestemmelser, varighedsbegræns- ning på 2 år, standsning af dagpengeudbetalingen ved indstilling til social pension og nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for de mindre arbejdsgivere.

Nærmere om forslagens enkelte dele

a) Indførelse af 1 karensdag og forlængelse af arbejdsgiverperioden til 13 uger.

Efter forslaget udbetales der ikke dagpenge for 1. hele fraværsdag, dog med visse undtagelser (kro- nisk syge, arbejdsløse og tilbagefald). Ændringen træder i kraft 1. april 1983.

Overenskomster og lovgivning vedrørende funk- tionærer og tjenestemænd m.v., forudsættes ligele- des ændret med virkning fra 1. april 1983 ved det samtidig fremsatte forslag til lov om begrænsning af løn under sygdom. Karensdagen skal således gælde for alle, uanset om der er ret til dagpenge eller løn under sygdom. Den indvundne besparelse for private arbejdsgivere søges inddraget, dels ved en forlængelse af arbejdsgiverperioden fra 5 uger til 13 uger, og dels ved en forhøjelse af arbejds- giverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen jfr. det samtidig fremsatte forslag til ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

b) Nedsættelse af dækningsprocent og maxi- mumsbeløb samt ændrede reguleringsbestemmelser.

Dagpenge udgør i dag 90 pct. af den dagpenge- givende indtægt, men kan ugentlig ikke overstige et maksimumbeløb, der udgør 90 pct. af det i dag- pengelovens §§ 10 og 24 nævnte beregningsgrund- lag.

I sammenhæng med det samtidig fremsatte for- slag til lov om ændring af lov om arbejdsformid- ling og arbejdsløshedsforsikring m.v. foreslås dæk- ningsprocent og dagpengemaksimum nedsat til 80 pct.

De private arbejdsgivers besparelse forudsættes inddraget i forbindelse med forhøjelsen af bidraget til arbejdsløshedsforsikringen.

I konsekvens af det samtidig fremsatte forslag til lov om begrænsning af lønstigninger og om ændring af takt- og dyrtidsregulering m.v. og i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsik- ring foreslås at suspendere pristalsreguleringen af beregningsgrundlaget i perioden 1. april 1983 til 1. april 1985, og at taktregulering af det højeste dag- pengebeløb bortfalder fra den 1. oktober 1983. På denne baggrund foreslås en forhøjelse af bereg- ningsgrundlaget pr. 4. oktober 1982 for den maxi- male dagpengesats på 45 kr. pr. halvår i perioden 1. april 1983 til 1. oktober 1984.

I samme forbindelse er det hensigten at ændre reguleringen af de dagpengegivende indtægter i bekendtgørelse nr. 559 af 12. december 1980.

Det foreslås, at forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. april 1985 fremsættes for folketinget inden udgan- gen af 1984.

c) Standsning af dagpengeudbetaling ved indstil- ling til pension og generel varighedsbegrænsning på 2 år.

Forslaget om standsning af dagpengeudbetaling ved indstilling til pension tilsigter at fremskynde det tidspunkt, da udbetaling af sygedagpenge standses i forbindelse med overgang til førtidspen- sion.

Efter de gældende regler fortsætter udbetaling af dagpenge normalt, indtil kendelse om førtidig

pension foreligger. Når pensionen tilkendes med tilbagevirkende kraft fra ansøgningen, skal sygedagpenge modtaget i ansøgningsperioden så vidt muligt fradrages i pensionen i det omfang, der er ydet dagpenge for mere end 13 uger i tiden mellem den dag, fra hvilken pensionen beregnes, og ansøgningsdagen samt i de nærmest forudgående 3 måneder. For det flertal af tilfælde, hvor dagpengene udgør et større beløb end pensionen, indebærer reglen, at der ikke sker nogen pensionsefterbetaling i forbindelse med pensionstilkendelsen, og at pensionisten beholder det beløb, han har modtaget som dagpenge.

Denne ordning har hvilet på den forudsætning, at der generelt set først ved pensionstilkendelsen foreligger en vurdering, der med rimelig sikkerhed kan danne grundlag for, at dagpengebetalingen standses, når dette ikke sker på grund af raskmelding. Forholdene er imidlertid ændret på dette punkt, efter at det i forbindelse med oprettelsen af revaliderings- og pensionsnævnene og deres overtagelse af førtidspensionstildelingen i 1976 blev pålagt kommunens sociale udvalg at afgive indstilling til nævnene i alle disse sager.

Før dette tidspunkt omfattede de kommunale opgaver i invalidepensionssagerne, som udgør langt den største gruppe af sager om førtidig pension, kun videresendelse af pensionsbegæringen ledsaget af en erklæring om ansøgerens erhvervsforhold, hans økonomiske forhold i det hele og hans skatteansættelse. Hertil kom, at der ligesom nu kunne bevilges forskud efter et skøn over sandsynligheden af, at der blev tilkendt pension. Men dette skøn måtte foretages uden grundlag i en egentlig behandling af sager.

Under nyordningen er der efterhånden oparbejdet en betydelig erfaring i kommunerne med hensyn til behandlingen af pensionssager og skønnet over deres udfald. Dette viser sig navnlig ved at kommunernes indstillinger i pensionssager bliver fulgt af revaliderings- og pensionsnævnene i ca. 80 pct. af sagerne.

På denne baggrund forekommer det rimeligt at ændre reglerne sådan, at dagpengeudbetalingen standses, og der i stedet ydes forskud på pension, beregnet som den forventede pension, i det tilfælde hvor det sociale udvalg skønner, at helbredstil-

standen er stationær og udsigten til tilbagevenden til arbejdsmarkedet ringe. Forslaget, hvis gennemførelse vil bevirke en vis administrativ forenkling, imødekommer et ønske fra kommunal side. Det bemærkes, at arbejdsløshedsdagpenge i almindelighed standses allerede ved ansøgning om social pension, jfr. § 64, stk. 1 og 4 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget indeholder desuden en generel varighedsbegrænsning på 2 år for udbetaling af dagpenge.

d) Nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere (§ 11).

Bidraget til forsikringsordningen for de mindre arbejdsgivere (§ 11-forsikringen) nedsættes til halvdelen af udgifterne, mens bidraget i dag dækker ca. 60 pct. af udgifterne.

e) Endelig indeholder forslaget visse mindre ændringer af teknisk og redaktionel karakter.

Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser ved gennemførelsen af samtlige ændringer af dagpengeloven fremgår af nedenstående skema.

Besparelserne ved de enkelte ændringer kan ikke opgøres særskilt, idet de økonomiske konsekvenser af de enkelte ændringer er indbyrdes afhængige.

I den samlede besparelse indgår også virkningen af forslaget til lov om begrænsning af løn under sygdom, der betyder, at også lønmodtagere med ret til løn under sygdom får én dags karenstid, men det er ikke muligt med rimelig sikkerhed at udskille den del af besparelsen, der vedrører lønmodtagere med ret til løn under sygdom.

Der er i beregningerne ikke taget hensyn til ændringerne i reguleringsbestemmelserne for dagpengemaksimum og de dagpengegivendeindtægter, ligesom der ikke er taget hensyn til aktivitetsændringer, der kan følge af selve lovændringerne.

Det skal endelig bemærkes, at de statistiske oplysninger, der er benyttet ved beregningen af besparelserne, er behæftet med væsentlig usikkerhed.

Besparelserne kan herefter opgøres således:

Mill. kr. PL: januar 1982	1983	1984
Offentlig dagpengebesparelse:	1.068	1.411
Offentlig kontanthjælpsudgift:	÷ 95	÷ 130

Offentlig arbejdsgiverbesparelse:	265	375
Samlet offentlig besparelse:	1.238	1.656
Besparelse for private arbejdsgivere:	545	800

På grundlag af fordelingen af offentligt ansatte på stat og kommuner samt forskellene i refusionsprocenterne på dagpenge og kontanthjælp kan de offentlige besparelser fordeles således på stat og kommuner:

Mill. kr. PL: januar 1982	1983	1984
Stat:	839	1.093
Primærkommuner:	343	483
Amtskommuner:	56	80
I alt:	1.238	1.656

Administrative konsekvenser

a) Indførelse af 1 karensdag

Forslaget skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser af betydning.

Forlængelse af arbejdsgiverperioden til 13 uger.

Forslaget om at forlænge arbejdsgiverperioden fra 5 til 13 uger medfører, at antallet af dagpengeekspeditioner i kommunerne vil falde. Ca. 55 pct. af de afsluttede sager i kommunen efter 5 ugers sygdom vedrører sygdom med en varighed fra 5-13 uger.

Forslaget vil antagelig medføre en øget tilgang af sager til dagpengeudvalget, jfr. lovens § 14. Dels vil forlængelsen i sig selv indevære, at der oftere vil opstå tvister mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren, herunder bl.a. vedrørende spørgsmålet om dokumentation af uarbejdsdygtighed og tilbagefald på grund af samme sygdom, og dels vil der blive indbragt flere sager om fritagelse for dagpengepligten efter ansættelsesforholdets ophør, jfr. lovens § 3, stk. 3 og sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 319 af 26. juni 1975.

Herudover forventes det, at en forlængelse af arbejdsgiverperioden eventuelt vil tilskynde flere arbejdsgivere end hidtil til at frigøre sig fra dagpengepligten ved forsikring efter §§ 11 og 13. Antallet af arbejdsgivere, der har valgt at forsikre sig efter § 11-ordningen for dagpenge til ansatte i arbejdsgiverperioden, andrager for tiden knap 20.000 ud af ca. 200.000 arbejdsgivere, der opfylder betingelserne herfor (samlet lønudgift 2.451.000 kr. indtil 1. juli 1983).

En væsentlig tilgang vil kunne nødvendiggøre en hurtig fornyelse af ordningens edb-system, der

blev etableret i 1972. Dette vil i så fald medføre en éngangsudgift på 2,5 - 2,7 mill. kr. Stigningen i de løbende driftsudgifter til edb-kørsler, porto og kontorhold i øvrigt vil afhænge af tilgangens størrelse. Ved en fordobling af antallet af forsikrede anslås merudgifterne til kontorhold og edb-kørsler til 0,6 - 0,7 mill. kr. årligt.

I sammenhæng med den øgede administration i dagpengeudvalget og sikringsstyrelsen vil der blive mere arbejde for kommunerne dels med forskudsudbetalinger efter § 15 og forberedelse af sager til dagpengeudvalget, dels dagpengeudbetalinger til personer ansat hos forsikrede arbejdsgivere.

Det er derfor vanskeligt at skønne over det totale fald i antallet af dagpengesager i kommunerne.

b) Nedsættelse af dækningsprocent og maksimumbeløb.

Forslaget om at ændre dækningsprocenten fra 90 til 80 og nedsætte dagpengenes højestebeløb tilsvarende skønnes ikke at medføre administrativt merarbejde for kommunerne på længere sigt. Der vil dog i overgangsperioden indtil 1. juli 1983 kunne forekomme merarbejde i mindre omfang.

Forslaget forudsæter ændringer i edb-systemet.

c) Standsning af dagpengeudbetaling ved indstilling til pension og generel varighedsbegrænsning på 2 år.

Forslaget om at standse dagpengeudbetalingen ved kommunens indstilling i pensions sagen vil bevirke en vis administrativ forenkling, især under hensyn til at modregning for udbetalte dagpenge i pensionskravet undgås for den periode, der medgår til sagens behandling i revaliderings- og pensionsnævnet.

Forslaget om at standse dagpengeudbetalingen, når der er udbetalt dagpenge i 2 år vil antagelig indebære en vis administrativ forenkling i de meget langvarige dagpengetilfælde. Der må dog ved efterfølgende anmodning om genoptagelse af dagpengeudbetalingen efter dagpengerettens ophør, ske en skærpet kontrol med raskmeldingen.

Forslaget forudsætter en mindre tilpasning i edb-systemet.

Udgifterne til information om de foreslåede ændringer antages at blive ca. 0,75 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger angående indførelse af 1 karensdag og forlængelse af arbejdsgiverperioden til 13 uger. Ændringen har ingen betydning for 40 timers beskæftigelseskravet og 3 ugers-reglen vedrørende nyansatte.

Arbejdsgiverperioden regnes stadig fra og med 1. hele fraværsdag, men arbejdsgiverens dagpengepligt indtræder først fra og med 2. fraværsdag.

Udskydelsen af arbejdsgiverens dagpengepligt til 2. fraværsdag har ingen konsekvenser for lønmodtagerens pligt til at anmelde og dokumentere sygefravær efter §§ 6 og 7. De regler som i så henseende er fastsat på de enkelte arbejdspladser betragtes derfor som stadig gældende, forudsat de er i overensstemmelse med de nævnte lovbestemmelser. Spørgsmålet om lønmodtagerens overholdelse af anmeldelses- og dokumentationsregler må således afgøres på grundlag af arbejdsgiverperiodens begyndelse, bortset fra tilbagefald, og ikke tidspunktet for dagpengepligtens indtræden.

Der er indført en særlig regel om arbejdsgiverens dagpengepligt, når lønmodtageren får tilbagefald kortere tid efter at have genoptaget arbejdet. Bestemmelsen er i overensstemmelse med den praksis, dagpengeudvalget har fulgt, hvorefter udvalget kun anser en ny sygdomsmelding for tilbagefald på grund af samme sygdom, hvis den fornyede sygdomsmelding er sket inden for 12 kalenderdage regnet fra og med 1. arbejdsdag efter den første sygeperiodes udløb. Tilbagefaldet vil i så fald betyde, at arbejdsgiverperioden løber fra og med 1. hele fraværsdag i første sygeperiode, uanset at perioden har været afbrudt af nogle arbejdsdage, men indebærer på den anden side, at arbejdsgiveren har pligt til at betale dagpenge for 1. fraværsdag i tilbagefaldsperioden.

De øvrige ændringer af § 3 er af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Efter forslaget begrænses det ugentlige dagpengebeløb, der udbetales af arbejdsgiveren eller af det sociale udvalg til 80 pct. af indtægtsgrundlaget efter henholdsvis § 9 og §§ 21–23. Dagpengene kan dog ikke overstige det efter § 10, stk. 3, og § 24, stk. 3, fastsatte højeste beløb, som begrænses tilsvarende.

Dagpengenes højeste beløb, der fra 4. oktober 1982 udgør 2.008 kr. pr. uge nedsættes således, at højestebeløbet udgør 80 pct. af beregningsgrundlaget efter gældende § 10, stk. 4–6, og gældende § 24, stk. 4–6. (Forslagets § 10, stk. 4–7, og § 24, stk. 4–7).

Til nr. 3

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 4, 5 og 6

I konsekvens af de samtidig fremsatte forslag til lov om begrænsning af lønstigninger og om ændring af takt- og dyrtidsregulering m.v. og i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. foreslås at suspendere pristalsreguleringen af beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb i perioden 1. april 1983 til 1. april 1985, og at taktreguleringen af det højeste dagpengebeløb bortfalder fra den 1. oktober 1983.

På denne baggrund foreslås en forhøjelse af beregningsgrundlaget for den maksimale dagpenge-sats efter § 10, stk. 4, og § 24, stk. 4, på 45 kr. pr. halvår i perioden 1. april 1983 til 1. oktober 1984. Endvidere foreslås, at forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. april 1985 fremsættes for folketinget inden udgangen af 1984.

Til nr. 7, 8 og 9

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 10

Bestemmelsen vedrører de tilfælde, hvor det sociale udvalg har pligt til at udbetale dagpenge efter § 16, stk. 1, nr. 2, dvs. de sygdomstilfælde hvor lønmodtageren ikke har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren. Også i disse tilfælde er der 1 karensdag inden udbetalingen af dagpenge. Dagpenge ydes undtagelsesvis fra og med 1. hele fraværsdag til lønmodtagere med kroniske eller langvarige

lidelser, når de pågældende er sygemeldt på grund af en sådan lidelse, og det i øvrigt på forhånd er dokumenteret, at lidelsen er af kronisk eller langvarig art. Dokumentation må foreligge i form af en af det sociale udvalg godkendt § 12-aftale, der fritager arbejdsgiveren for at betale dagpenge. De nærmere regler er fastsat i socialministeriets bekendtgørelse nr. 21 af 19. januar 1978. Undtagelsen omfatter også de tilfælde, hvor der indgås en § 12-aftale efter bekendtgørelsens § 1, nr. 2, i forbindelse med forestående hospitalsbehandling.

Der ydes endvidere dagpenge allerede fra 1. hele fraværsdag til arbejdsløse, dagpengeberettigede medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Desuden foreslås en tilbagefaldsregel inden for 12 dage som i arbejdsgiverperioden, jfr. bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 11

Efter forslaget til § 18, stk. 3, 2. pkt., udbetales dagpenge først fra 2. fraværsdag til selvstændige erhvervsdrivende, herunder medhjælpende ægtefæller, der har tegnet frivillig dagpengeforsikring for de første 3 uger af en sygeperiode. Der indføres således også 1 karensdag for disse personer i overensstemmelse med reglerne for lønmodtagere, der har ret til dagpenge enten fra en arbejdsgiver eller det sociale udvalg. For selvstændige erhvervsdrivende, der ikke frivilligt sikrede, indtræder dagpengeretten straks efter udløbet af egenperioden på 3 uger.

Forslaget til § 38 er ligeledes en konsekvens af, at der indføres 1 karensdag for alle.

Til nr. 12

Som følge af arbejdsgiverperiodens forlængelse fra 5 uger til 13 uger foreslås i § 23, nr. 4, en tilsvarende forlængelse af den dagpengeperiode, hvori arbejdsløse, dagpengeberettigede medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser har ret til at oppebære sygedagpenge med samme beløb, som de har oppebåret i arbejdsløshedsdagpenge umiddelbart før sygdommen indtræden, jfr. § 3, stk. 2, i socialministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 12. december 1980 om dagpengegivende indtægt. I konsekvens af forlængelsen af arbejdsgiverperioden foreslås ligeledes en ændring til 13 uger i § 26, stk. 2, nr. 2.

Til nr. 13, 14 og 15

Der henvises til bemærkningerne til nr. 4, 5 og 6.

Til nr. 16

Den gældende formulering af § 24, stk. 3, har givet anledning til fortolkningstvívél ved administrationen af reglen. Det er derfor ved en redaktionel ændring søgt tydeliggjort, at kommunen ved beregning af dagpenge skal påse, at beløbet sammenlagt med løn eller dagpenge fra andre arbejdsforhold og dagpenge fra en frivillig sikring efter kapitel 11 ikke overstiger højstebeløbet.

Når dagpengene i de første 13 uger derimod udbetales af kommunen på en arbejdsgivers vegne efter §§ 3, stk. 3, 11, 12, 13 og 15, beregnes dagpengene efter §§ 9-10 helt uafhængigt af en eventuel samtidig udbetaling af dagpenge eller løn fra andre arbejdsforhold.

Til nr. 17

Der foreslås indført en varighedsbegrænsning på 2 år inden for 36 måneder for udbetaling af dagpenge, således at de første 13 uger (arbejdsgiverperioden) for lønmodtagere og de første 3 uger (egenperioden), for selvstændige ikke regnes med. Endvidere bortses fra graviditets-, barsel- og adoptionsperioder.

Der stilles særlige betingelser for genoptagelse af dagpengeudbetalingen, når retten til dagpenge er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode, idet den sikrede skal godtgøre, at han har været arbejdsdygtig efter dagpengerettens ophør.

Til nr. 18

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring indebærer, at udbetalingen af dagpenge ophører fra den 1. i måneden efter, at det sociale udvalg har afgivet indstilling over for revaliderings- og pensionsnævnet, når det skønnes overvejende sandsynligt, at pension vil blive tilkendt.

Reglen om ret til pension fra den 1. i måneden efter ansøgningsdatoen opretholdes. Der kan derfor fortsat blive tale om at foretage modregning for udbetalte dagpenge i pensionskravet, men kun for tiden fra ansøgningen indgivelse til indstillingen til nævnet. Derimod undgår man modregning for den periode, der medgår til sagens behandling i nævnet.

Det foreslås, at der, også når dagpenge bringes til ophør efter den foreslåede ny regel, skal være ret til 13 ugers dagpenge inden for 12 måneder før standsningen. Dette vil dog i praksis ikke få større betydning, idet en pensionsansøger i så godt som alle tilfælde vil have modtaget dagpenge i mere end 13 uger, inden det sociale udvalg afgiver ind-

stilling til nævnet. Der henvises herved til bestemmelsen i dagpengelovens § 47, hvorefter opfølgningen af dagpengetilfælde skal ske ved vurderinger, der foretages med højst 3 måneders mellemrum.

Efter § 26, stk. 1, nr. 2, gælder den begrænsning i adgangen til dagpenge, som er fastsat for pensionister, tillige for personer, som kunne have fået pension på grund af dårligt helbred, hvis de ikke var afskåret derfra, enten på grund af reglerne om indtægtsregulering, indfødsret eller bopæl, eller fordi de ville kunne få pension uden konkret bedømmelse af helbred og lignende efter reglerne om enkepension til kvinder mellem 45 og 62 år eller om folkepension til kvinder mellem 62 og 67 år, hvis de ansøgte om det. Vurderingen af, om denne bestemmelse skal anvendes, foretages af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra det sociale udvalg på samme måde som i sager, hvor der ansøges om pension. Det foreslås, at standsningen af dagpengeudbetalingen også i disse tilfælde skal ske i forbindelse med det sociale udvalgs indstilling til nævnet, når udvalget skønner, at det er overvejende sandsynligt, at indstillingen tiltrædes.

Til nr. 19

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter.

Til nr. 20

Ved afslag på pension skal der eventuelt ske efterbetaling af dagpenge til sikrede eller refusion til arbejdsgiveren for den forløbne tid, når det efter en konkret vurdering af helbredsforholdene skønnes, at betingelserne for at udbetale dagpenge, herunder betingelsen om uarbejdsdygtighed, har været opfyldt. Dette vil især kunne forekomme i tilfælde, hvor pensionsafslaget skyldes, at tilstanden ikke anses for varig. Ved opgørelsen af kravet på efterbetaling af dagpenge eller refusion skal der for at undgå dobbeltforsørgelse ske modregning for ydet forskud på pension.

Hvis det ikke skønnes overvejende sandsynligt, at pension vil blive tilkendt, har den pågældende pensionsansøger fortsat ret til dagpenge i det omfang betingelserne herfor, herunder betingelsen om uarbejdsdygtighed, kan anses for opfyldt. Tilken- der revaliderings- og pensionsnævnet en sådan ansøger pension, fradrages det dagpengebeløb, som den pågældende eventuelt har modtaget i tiden mellem beregningsdagen og anvisningsdagen for pensionen, i overensstemmelse med de hidtil

gældende regler i § 26, stk. 5, så vidt muligt i pensionen.

Til nr. 21

Bestemmelsen svarer til stk. 4 i den gældende § 26. Bestemmelsen er dog udvidet som følge af forslagens § 26, stk. 4, ligesom bestemmelsens aldersgrænse er hævet fra 67 til 70 år, hvilket er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af folkepension, hvorved folkepensionens grundbeløb for de 67-69 årige gøres afhængig af arbejdsindkomst med virkning fra 1. januar 1984.

Til nr. 22

Ændringen er af redaktionel karakter og har til formål at præcisere, at arbejdsgiverens ret til refusion i de tilfælde, hvor den sikrede er berettiget til barseldagpenge efter reglerne i kapitel 12, også gælder de situationer, hvor den sikrede er fraværende fra arbejdet før 4-ugersdagen før fødslen af de i § 33, stk. 4, nævnte årsager.

Til nr. 23

Der henvises til bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 24

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 25 og 26

Bidraget for arbejdsgivere, der efter § 11 har frigjort sig for forpligtelsen til at betale dagpenge i arbejdsgiverperioden, fastsættes efter den gældende § 41, stk. 4, således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle dagpengeudgifter, som det sociale udvalg afholder på forsikringsordningens vegne. Efter § 41 a, der samtidig foreslås ophævet, udgør bidraget i perioden fra 1. januar 1978 til 1. januar 1984 kun 1½ pct. af arbejdsgiverens årlige lønudgift, svarende til ca. 60 pct. af de samlede udgifter. Ved forslaget nedsættes bidraget til halvdelen af udgifterne.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1983. Bestemmelserne om en karensgang, forlængelse af arbejdsgiverperioden, generel varighedsbegrænsning og nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere træder dog først i kraft den 1. april 1983. Reglerne om at standse dagpengeudbetalingen ved kommunens indstilling til social pension foreslås først at

F.t.l. vedr. dagpenge ved sygdom eller fødsel

få virkning for pensionsansøgninger, der indgives efter 1. januar 1983.

Til § 3

Det foreslås, at lønmodtagere, der den 1. april 1983 er overgået til at modtage dagpenge fra det sociale udvalg efter arbejdsgiverperiodens udløb

efter de hidtidige regler, fortsætter med at modtage dagpenge fra det sociale udvalg under den løbende fraværperiode.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne om nedsættelse af dækningsprocent og maksimumbeløb først får fuld virkning den 4. juli 1983.

Ændringen af aldersgrænsen fra 67 år til 70 år træder i kraft 1. januar 1984.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til at få udbetalt dagpenge fra arbejdsgiveren fra 2. hele fraværsdag. Dagpenge udbetales herefter, indtil der er forløbet 13 uger regnet fra 1. hele fraværsdag (arbejdsgiverperioden).

Stk. 2. Ved tilbagefald på grund af samme sygdom genoptages udbetalingen af dagpenge fra 1. hele fraværsdag i den ny periode, og arbejdsgiverperioden regnes fortsat fra 1. hele fraværsdag i den første periode. Det gælder dog kun, når tilbagefaldet indtræder inden for 12 kalenderdage fra og med 1. arbejdsdag efter den første fraværsperiodes udløb.

Stk. 3. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren indtræder tidligst 3 uger efter ansættelsen. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser herom.

Stk. 4. Beskæftigelseskravene i stk. 1 og stk. 3 gælder ikke for lønmodtagere, der er beskæftiget i kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold hos arbejdsgivere, der ikke har frigjort sig for forpligtelsen efter § 13.

Stk. 5. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter dog nærmere regler, hvorefter dette fraviges, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.«

§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til fra arbejdsgiveren at

få udbetalt dagpenge i 5 uger regnet fra 1. fraværsdag (arbejdsgiverperioden). For lønmodtagere, der er beskæftiget i kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold hos arbejdsgivere, der ikke har frigjort sig for forpligtelsen efter § 13, indtræder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren, uanset om beskæftigelseskravet er opfyldt.

Stk. 1a. (Udeladt).

Stk. 2. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren indtræder tidligst 3 uger efter ansættelsen. Denne begrænsning gælder dog ikke de lønmodtagere, der er omtalt i § 13. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser herom.

Stk. 3. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører inden udløbet af arbejdsgiverperioden. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter dog nærmere regler, hvorefter dette fraviges, når der foreligger ganske særlige omstændigheder.

2. I § 10, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1 og 3, og § 32, stk. 2, ændres »90 pct.« til: »80 pct.«.

3. I § 10, stk. 3, og § 24, stk. 3, ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.

4. I § 10, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Den pristalsregulering af beregningsgrundlaget, der skal finde sted efter reguleringspristallet for januar 1983 og følgende reguleringspristal til og med reguleringspristallet for januar 1985 bortfalder.«.

5. I § 10, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Reguleringen, der skal foretages på grundlag af den nævnte timelønsfortjeneste for januar kvartal 1983 og januar kvartal de følgende år bortfalder.«.

6. I § 10 indsættes efter *stk. 6* som nye stykker:

»*Stk. 7.* Beregningsgrundlaget efter *stk. 4*, således som det er opregnet pr. 4. oktober 1982, forhøjes den 1. april 1983, den 1. oktober 1983, den 1. april 1984 og den 1. oktober 1984 med 45 kr.

Stk. 8. Forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. april 1985 fremsættes for folketinget inden udgangen af 1984.«

Stk. 7-8 bliver herefter *stk. 9-10*.

7. I § 10, *stk. 8*, der bliver *stk. 10*, ændres »*stk. 1-7*« til: »*stk. 1-7* og *stk. 9*«.

§ 10. Dagpengene udgør 90 pct. af indtægtsgrundlaget efter § 9 og beregnes for en uge ad gangen.

Stk. 2. Dagpengene for en udbetalingsperiode afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Dagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra den 1. april eller 1. oktober, såfremt disse datoer falder på en mandag og ellers fra den mandag, der ligger nærmest den 1. april eller 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af beregningsgrundlaget, jfr. *stk. 4-6*. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb udgør 1.767 kr. om ugen.

Stk. 5. Den 1. april og 1. oktober dyrtidsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis nærmest forudgående januar og juli måned. Reguleringen sker med 24 kr. om ugen for de første 3 points udsving ud over 100 og derefter med 36 kr. om ugen for hver fulde 3 points udsving.

Stk. 6. Beregningsgrundlaget efter *stk. 4* reguleres tillige procentvis hver 1. oktober på grundlag af forskellen i procent med to decimaler mellem den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste for arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i det nærmest forudgående januar kvartal og timefortjenesten i januar kvartal 1980. I timefortjenesten medtages hverken dyrtidstillæg, der er givet efter januar kvartal 1980, eller andre tillæg.

Stk. 7. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter særlige regler for udbetaling af dagpenge, der beregnes efter de regler, der er fastsat efter § 9, *stk. 2*.

Stk. 8. Udbetaler arbejdsgiveren løn under sygdom med et beløb, der overstiger de dag-

penge, som beregnes efter *stk. 1-7*, bortfalder dagpengene. Er lønnen mindre end de beregnede dagpenge, skal det manglende beløb udbetales som supplement lønnen.

§ 24. Dagpengene udgør 90 pct. af den dagpengegivende indtægt og beregnes for en uge ad gangen.

Stk. 2. Dagpengene for en udbetalingsperiode afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Dagpengene kan pr. uge ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et halvt år ad gangen med virkning fra den 1. april eller 1. oktober, såfremt disse datoer falder på en mandag og ellers fra den mandag, der ligger nærmest den 1. april eller 1. oktober. Beløbet svarer til 90 pct. af beregningsgrundlaget, jfr. *stk. 4-6*. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb udgør 1.767 kr. om ugen.

Stk. 5. Den 1. april og 1. oktober pristalsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis nærmest forudgående januar og juli måned. Reguleringen sker med 24 kr. om ugen for de første 3 points udsving ud over 100 og derefter med 36 kr. om ugen for hver fulde 3 points udsving.

Stk. 6. Beregningsgrundlaget efter *stk. 4* reguleres tillige procentvis hver 1. oktober på grundlag af forskellen i procent med to decimaler mellem den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste for arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i det nærmest forudgående januar kvartal og timefortjenesten i januar kvartal 1980. I timefortjenesten medtages hverken dyrtidstillæg, der er givet efter januar kvartal 1980, eller andre tillæg.

Stk. 7. Beløb, der beregnet for en uge er mindre end 10 pct. af dagpengenes højeste beløb, udbetales ikke.

Stk. 8. Hvis dagpengene sammen med andre løbende kontantydelse, der udbetales i anledning af sygefraværet, overstiger den dagpengegivende indtægt, nedsættes dagpengene eller refusionen til arbejdsgiveren med det overskydende beløb. Ved nedsættelse af dagpengene ses dog bort fra sociale pensioner, offentlig hjælp samt supplement til dagpengene fra faglige sygelønsfonds o.lign. til dækning af det aktuelle løntab.

§ 32. - - -

Stk. 2. Dagpenge på grundlag af anden erhvervsindtægt kan højst sikres med 90 pct. af denne indtægt.

8. I § 15, stk. 1, ændres »udlæg« til: »forskud«.

9. I § 15, stk. 2, ændres »det sociale udvalgs udlæg« til: »det udbetalte forskud« og »udpantning« til: »udlæg«.

§ 15. Undlader en arbejdsgiver helt eller delvis at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, og skønner det sociale udvalg, at undladelsen er uberettiget, eller skyldes undladelsen manglende betalingsevne, skal udvalget udbetale forskud på dagpengene. Træffes der afgørelse om udbetaling af forskud, skal arbejdsgiveren underrettes herom. Spørgsmålet om arbejdsgiverens pligt til at yde dagpengene skal indbringes for dagpengeudvalget af lønmodtageren eller af det sociale udvalg, medmindre arbejdsgiveren forinden har refunderet udvalgets udlæg.

Stk. 2. Træffer dagpengeudvalget afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at yde dagpenge, skal arbejdsgiveren refundere det sociale udvalgs udlæg inden 4 uger efter, at han har modtaget underretning om afgørelsen. Beløbet kan inddrives ved udpantning.

10. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I andre tilfælde har lønmodtageren ret til dagpenge fra 2. hele fraværsdag, såfremt anmodning indgives denne dag. I sygdomstilfælde, der er omfattet af en aftale efter § 12, har lønmodtageren dog ret til dagpenge fra 1. hele fraværsdag. Arbejdsløse dagpengeberettigede medlemmer af en anerkendt arbejdsløshedskasse har ligeledes ret til dagpenge fra 1. hele fraværsdag. Ved tilbagefald på grund af samme sygdom genoptages udbetalingen af dagpenge fra 1. hele fraværsdag i den ny periode. Det gælder dog kun, når tilbagefald indtræder inden 12 kalenderdage fra og med 1. arbejdsdag efter den første fraværperiodes udløb. Det er en betingelse for ydelse af dagpenge fra 1. fraværsdag, at anmodning er indgivet samme dag.«.

11. I § 18, stk. 3, 2. pkt., og § 38 ændres »1. fraværsdag« til: »2. fraværsdag«.

§ 18. - - -

Stk. 2. I andre tilfælde har lønmodtageren ret til at dagpenge fra 1. fraværsdag, såfremt anmodning indgives samme dag.

Stk. 3. Personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt har ret til dagpenge fra 1. fraværsdag efter 3 ugers sygdom, så-

fremt anmodning indgives senest samme dag. Har vedkommende sikret sig frivilligt efter § 28, har han ret til dagpenge fra 1. fraværsdag efter sygdommens indtræden, såfremt anmodning indgives samme dag.

§ 38. Enhver, der pådrager sig en arbejdsskade, som omfattes af lovgivningen om arbejdsskadeforsikring, har ret til dagpenge fra 1. fraværsdag efter arbejdsskadens indtræden.

12. I § 23, nr. 4, og § 26, stk. 2, nr. 2, ændres »5 uger« til: »13 uger«.

§ 23. Socialministeren fastsætter regler

- 1) om anvendelse af indtægtsoplysninger fra skattevæsenet ved beregning af dagpenge på grundlag af de sikredes årlige dagpengegivende indtægter,
- 2) om regulering af de årlige dagpengegivende indtægter efter indkomstudviklingen og
- 3) om beregning af dagpenge på et andet grundlag end de årlige dagpengegivende indtægter i tilfælde, hvor indtægtsforholdene har ændret sig væsentligt ved arbejdsdygtighedens indtræden, og i tilfælde, hvor indtægtsforholdene ville have ændret sig væsentligt, såfremt arbejdsdygtigheden ikke var indtrådt,
- 4) om beregning af dagpenge i de første 5 uger af en sygeperiode til arbejdsløse, dagpengeberettigede medlemmer af en anerkendt arbejdsløshedskasse.

§ 26. - - -

Stk. 2. Ved beregning af dagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke dage, hvori der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden,
- 2) fra det sociale udvalg i de første 5 uger af fraværperioden for lønmodtagere og i de første 3 uger af fraværperioden for personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt og
- 3) i anledning af fødsel eller adoption efter kapitel 12.

13. I § 24, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Den pristalsregulering af beregningsgrundlaget, der skal finde sted efter reguleringspristallet for januar 1983 og følgende reguleringspristal til og med reguleringspristallet for januar 1985 bortfalder.«.

14. I § 24, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Reguleringen, der skal foretages på grundlag af den nævnte timelønsfortjeneste for januar kvartal 1983 og januar kvartal de følgende år bortfalder.«.

15. I § 24 indsættes efter stk. 6 som nye stykker:

»Stk. 7. Beregningsgrundlaget efter stk. 4, således som det er opregnet pr. 4. oktober 1982, forhøjes den 1. april 1983, den 1. oktober 1983, den 1. april 1984 og den 1. oktober 1984 med 45 kr.

Stk. 8. Forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. april 1985 fremsættes for folketingsretningen inden udgangen af 1984.«.

Stk. 7-8 bliver herefter stk. 9-10.

16. I § 24 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. I forbindelse med udbetaling af dagpenge, der ikke sker på en arbejdsgivers vegne, medregnes dagpenge eller løn under sygdom, graviditet og barsel vedrørende andre arbejdsforhold og dagpenge fra en frivillig sikring efter kapitel 11 ved opgørelsen efter stk. 3.«.

§24 - - -

Stk. 5. Den 1. april og 1. oktober pristalsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis nærmeste forudgående januar og juli måned. Reguleringen sker med 24 kr. om ugen for de første fulde 3 points udsving ud over 100 og derefter med 36 kr. om ugen for hver fulde 3 points udsving.

Stk. 6. Beregningsgrundlaget efter stk. 4 reguleres tillige procentvis hver 1. oktober på grundlag af forskellen i procent med to decimaler mellem den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste for arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i det nærmeste forudgående januar kvartal og timefortjenesten i januar kvartal 1980. I timefortjenesterne medtages hverken dyrtidstilæg, der er givet efter januar kvartal 1980, eller andre tillæg.

17. I § 25 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Udbetaling af dagpenge ophører endvidere, når der er udbetalt dagpenge for mere end 91 uger i de 36 forudgående kalendermåneder.

Stk. 3. Ved beregning af dagpengeperioder efter stk. 2 medregnes ikke dage, hvori der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden
- 2) fra det sociale udvalg i de første 13 uger af fraværperioden for lønmodtagere og i de første 3 uger af fraværperioden for personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt og
- 3) i anledning af graviditet, barsel eller adoption efter kapitel 12.

Stk. 4. Hvis dagpengereetten er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på mere end 91 uger, er det endvidere en betingelse for fornyet udbetaling, at den sikrede godtgør, at han har været arbejdsdygtig efter dagpengerettens ophør.«.

18. I § 26 affattes stk. 4 således:

»Stk. 4. Udbetalingen af dagpenge til sikrede eller refusion til arbejdsgiveren ophører, når det sociale udvalg ved afgivelse af indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet skønner det overvejende sandsynligt, at der vil blive tilkendt sikrede folke-, invalide- eller enkepension, og forskud på pension er bevilget. Udbetalingen standses ligeledes, når udvalget skønner, at det vil blive fastslået, at sikrede er omfattet af stk. 1, nr. 2. Standsningen sker fra den 1. i den følgende måned, dog tidligst efter udløbet af dagpengeperioder af den i stk. 1, jfr. stk. 2, angivne varighed.«.

19. I § 26 affattes stk. 5 således:

»Stk. 5. Dagpenge, som er ydet efter den dag, fra hvilken der beregnes folkepension, invalidepension eller enkepension til modtageren, fradrages i videst muligt omfang ved udbetalingen af pensionen. Fradraget foretages dog kun i det omfang der er ydet dagpenge for mere end 13 uger fra et tidspunkt, der ligger 3 måneder forud for den dag, pensionen beregnes fra. For lønmodtagere bortses der fra de første 13 uger, og for personer med anden dagpengegivende indtægt fra de første 3 uger, af hver fraværperiode. Fradraget foretages, uanset om dagpenge er udbetalt til en arbejdsgiver efter § 27, eller om de er udbetalt til sikrede selv.«.

20. I § 26 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Når udbetaling af dagpenge til sikrede eller refusion til arbejdsgiveren er ophørt efter stk. 4, og revaliderings- og pensionsnævnet meddeler afslag på ansøgning om pension, efterbetaler det sociale udvalg dagpenge eller refusion for tidsrum, hvor ansøgeren har opfyldt betingelserne herfor, herunder betingelsen om uarbejdsdygtighed. Ved efterbetalingen fradrages i videst muligt omfang udbetalte forskud på pension for samme tidsrum.«.

21. I § 26 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Når særlige omstændigheder taler herfor, kan det sociale udvalg forlænge dagpengeperioden for de personer under 70 år, der er nævnt i stk. 1 og 4. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter regler herom.«.

§ 26. - - -

Stk. 4. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan det sociale udvalg forlænge dagpengeperioden for de personer under 67 år, der er nævnt i stk. 1. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter regler herom.

Stk. 5. Hvis en sikret, der modtager dagpenge efter denne lov eller får udbetalt løn under sygdom, findes berettiget til folkepension, invalidepension eller enkepension, skal de dagpenge, som det sociale udvalg efter de første 5 uger af fraværperioden for lønmodtagere og efter de første 3 uger af fraværperioden for personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt har ydet pensionisten eller refunderet arbejdsgiveren i tiden mellem den dag, fra hvilken pensionen beregnes, og anvisningsdagen, så vidt muligt fradrages ved udbetalingen af pensionen. Fradraget foretages dog kun i det omfang, der i dette tidsrum og i de nærmest forudgående 3 måneder er ydet dagpenge for mere end 13 uger.

22. § 27, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Ved graviditet og barsel regnes tidsrummet fra og med den fraværsdag, hvor den sikrede har ret til dagpenge efter kapitel 12.«.

§ 27. En arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de dagpenge, som den sikrede ellers ville have ret til, dog højst med beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum. Ved sygdom regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden eller fra den fraværsdag, hvor arbejdsgi-

veren er fritaget for dagpengepligten efter bestemmelserne i lovens kapitel 2 og 4. Ved svangerskab og fødsel regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag, dog tidligst fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 4 uger til fødslen.

23. § 28 affattes således:

»§ 28. Personer, der har anden dagpengegivende erhvervsindtægt end lønindtægt, kan sikre sig dagpenge fra 2. fraværsdag i de første 3 uger af sygeperioden.«.

§ 28. Personer, der har anden dagpengegivende erhvervsindtægt end lønindtægt, kan sikre sig dagpenge i de første 3 uger af sygeperioden.

24. I § 32, stk. 4, ændres »§ 24, stk. 7« til: »§ 24, stk. 9«.

§ 32. - - -

Stk. 4. Bestemmelsen i § 24, stk. 7, finder ikke anvendelse på dagpenge, der udbetales efter § 28.

25. I § 41, stk. 4, 1. pkt., ændres »alle udgifter« til: »halvdelen af udgifterne«.

§ 41. - - -

Stk. 4. Bidraget for arbejdsgivere, der efter § 11 har frigiort sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, fastsættes af socialministeren således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifter, som det sociale udvalg påtager sig ved at overtage forpligtelsen. Bidraget for arbejdsgivere efter § 13 fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne til de af forsikringen omfattende løsarbejdere.

26. § 41 a ophæves.

§ 41 a. For perioden fra 1. januar 1978 til 1. januar 1984 udgør bidraget for arbejdsgivere, der efter § 11 har frigiort sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, uanset bestemmelsen i § 41, stk. 4, 1½ pct. af arbejdsgiverens årlige lønudgift.

27. I § 53, stk. 2, ændres »udpantning« til: »udlæg«.

§ 53. - - -

Stk. 2. Arbejdsgivernes bidrag samt påløbne renter kan inddrives ved udpantning.